# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **vláda,** se sídlem nábř. E. Beneše 4, Praha 1, za kterou jedná na základě pověření JUDr. Václav Henych, ředitel odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, náměstí Hrdinů 3, Praha 4, proti odpůrci: **„SONOB – sdružení ochrany nájemníků a ostatního bydlení“**, se sídlem Saská 520/3, Praha 1, v řízení o návrhu na pozastavení činnosti politického hnutí,

**takto:**

**I.** Návrh **se odmítá**.

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

## Odůvodnění:

[1.] Dne 18. 1. 2011 podala u Nejvyššího správního soudu vláda (dále jen „navrhovatel“) návrh na pozastavení činnosti politického hnutí „SONOB – sdružení ochrany nájemníků a ostatního bydlení“ (dále jen „odpůrce“) podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“). Tento návrh odůvodnil navrhovatel tím, že odpůrce opakovaně nesplnil povinnost podle § 18 odst. 1 zákona o politických stranách a nepředložil Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávy za roky 2008 a 2009. Odpůrce tak podle navrhovatele neučinil ani dodatečně a tento stav do podání návrhu na pozastavení činnosti nenapravil. Podle navrhovatele je z tohoto důvodu činnost odpůrce v rozporu s § 4 písm. a) zákona o politických stranách, podle něhož nemohou vznikat a vyvíjet činnost politické strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu.

[2.] Ustanovení § 15 odst. 1 zákona o politických stranách zakládá příslušnost Nejvyššího správního soudu rozhodovat o rozpuštění strany a hnutí, pozastavení činnosti strany a hnutí a o znovuobnovení jejich činnosti. Návrh podá vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého zákona

č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Podle ustanovení § 96 s. ř. s. rozhoduje o návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí soud podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu. Konečně z ustanovení § 15 odst. 2 zákona o politických stranách vyplývá, že pozastavit činnost strany a hnutí nebo je rozpustit *„nelze v době ode dne vyhlášení celostátních voleb do Poslanecké sněmovny, Senátu, zastupitelstev měst a obcí a zastupitelstev vyšších územních samosprávných celků do desátého dne po posledním dni těchto voleb. To neplatí, jestliže je činnost strany a hnutí v rozporu s § 4.“*

[3.] Prezident republiky rozhodnutím ze dne 11. ledna 2011 vyhlásil doplňovací volby do Senátu Parlamentu České republiky a stanovil jejich konání na dny 18. a 19. března 2011. Protože podle ustanovení § 1 odst. 3 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu ČR a o změně a doplnění některých dalších zákonů, se za vyhlášení voleb považuje den, kdy byla rozeslána částka Sbírky zákonů, v níž bylo rozhodnutí prezidenta republiky o vyhlášení voleb uveřejněno, a jelikož v daném případě bylo citované rozhodnutí publikováno pod č. 7/2011 Sb. v částce, která byla rozeslána dne 14. ledna 2011, je nutno konstatovat, že právě tento den je dnem vyhlášení voleb do Senátu PČR.

[4.] Podle ustanovení § 94 odst. 2 s. ř. s. je návrh na rozpuštění nebo pozastavení činnosti politické strany a hnutí nepřípustný, byl-li podán v době, o níž zvláštní zákon stanoví, že v ní nelze činnost politické strany nebo politického hnutí pozastavit nebo je rozpustit. Byl-li však návrh podán předtím, soud řízení na tuto dobu přeruší.

[5.] Za dané situace, kdy byl návrh na pozastavení činnosti odpůrce podán (18. 1. 2011) až poté, co byly vyhlášeny předmětné volby do Senátu PČR (14. 1. 2011), a tedy v době, o níž zvláštní zákon stanoví, že v ní nelze činnost politické strany nebo politického hnutí pozastavit nebo je rozpustit, jedná se o návrh nepřípustný. V daném případě se neuplatní výjimka podle § 15 odst. 2 druhé věty zákona o politických stranách, podle níž lze rozhodnout o pozastavení činnosti strany a hnutí nebo jejich rozpuštění v předmětném období, jestliže je činnost strany a hnutí v rozporu s § 4 zákona o politických stranách. Byť je v posuzovaném případě odpůrci vytýkáno opakované porušení povinnosti stanovené zákonem, nejedná se o případ, na nějž by se vztahovala uvedená výjimka. Primárně se totiž jedná o posouzení tvrzeného opakovaného porušení povinnosti podle § 18 odst. 1 zákona o politických stranách ze strany odpůrce, přičemž systematickým výkladem § 14 odst. 1 a § 15 odst. 2 zákona o politických stranách lze dospět k jednoznačnému závěru, že v tomto případě se uplatní překážka bránící soudu rozhodnout o pozastavení činnosti strany a hnutí nebo jejich rozpuštění v době voleb.

[6.] Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na pozastavení činnosti odpůrce odmítl [§ 94 odst. 2, § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[7.] Podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. února 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu